

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης, καθώς και παραβίαση της γενικής αρχής της χρηστής διοίκησης καθόσον η διάρκεια της προκαταρκτικής έρευνας ήταν υπερβολική.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83, σ. 1)

Προσφυγή της 13ης Ιουνίου 2006 — European Association of Euro-Pharmaceutical Companies κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-153/06)

(2006/C 178/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Association of Euro-Pharmaceutical Companies (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: W. Rehmann, M. Hartmann-Rüppel, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή,
- να ακυρώσει την απόφαση D/201953 της Επιτροπής, της 10ης Απριλίου 2006, με την οποία απορρίφθηκαν τρεις καταγγελίες της ΕΑΕΡC κατά της GlaxoSmithKline για παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της απόφασης της Επιτροπής στις υποθέσεις COMP/38.181, 38.274 και 38.275 — ΕΑΕΡC κατά Glaxo Greece (Imigran, Lamictal, Severent), που αφορούν τρεις καταγγελίες της προσφεύγουσας σχετικά με την εκ μέρους της Ελληνικής θυγατρικής της GlaxoSmithKline παράβαση του άρθρου 82 ΕΚ, που απορρέει από την άρνησή της να προμηθεύσει τα τρία φαρμακευτικά προϊόντα Imigran, Lamictal και Severent στους χονδρεμπόρους φαρμάκων και τον συνεπακόλουθο περιο-

ρισμό του παραλλήλου εμπορίου. Η προσβαλλόμενη απόφαση πληροφορεί την καταγγέλλουσα ότι η υπόθεση εξετάζεται από την αρμόδια για τον ανταγωνισμό ελληνική αρχή και απορρίπτει τις καταγγελίες βάσει του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου (¹).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωση αιτιολόγησης. Κατά την προσφεύγουσα, η απλή αναφορά στο γράμμα του άρθρου 13 του κανονισμού 1/2003 δεν αρκεί για να μπορέσει η καταγγέλλουσα να ελέγξει αν η Επιτροπή έλαβε υπόψη όλα τα πραγματικά περιστατικά και ο δικαστής να ασκήσει την ελεγκτική του εξουσία.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επιπλέον ότι η Επιτροπή παρέβη τα άρθρα 211 και 85 ΕΚ, καθώς και τον κανονισμό 1/2003 μη αφαιρώντας την ευθύνη της υποθέσεως από την αρμόδια για τον ανταγωνισμό ελληνική αρχή βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 6, του κανονισμού 1/2003. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το ότι η εθνική διαδικασία χρειάζεται πολύ χρόνο για να καταλήξει σε επαρκές αποτέλεσμα, ότι οι καταγγέλλοντες πρόεβαν νέα και βασικά ζητήματα κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού και έδιξαν προβλήματα τα οποία υφίστανται σε περισσότερα από ένα κράτη μέλη και ότι η Επιτροπή υποχρεούται να εξασφαλίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου του ανταγωνισμού.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ (ΕΕ L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 5ης Ιουνίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-154/06)

(2006/C 178/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων